

Hij keek het kringetje rond en knarste hees:

"Wat betekent die herrie?"

"U bent dus niet dood," zei het muizemeisje.

"Dachten jullie dat dan?" vroeg Stroek.

Nu deed de mees een stap naar voren en zei: We hadden U een paar dagen gemist, ziet U, en we waren bang dat er iets gebeurd was, of dat U ziek was, en we wilden kijken of we iets konden doen."

Stroek snoot zijn neus. "Hebben me gemist," mompelde hij, en zijn ogen traanden nog meer dan tevoren.

"Ik ben een beetje grieperig," zei hij toen hardop. "Gaat ~~het~~ nog niet erg over."

"Warme melk met honing," zei de mees beslist.

"Vlierthee," zei de haas.

"Een flinke borrel," zei de merel.

"Drop," piepte het muizemeisje.

Stroek schudde zijn hoofd. "Dat heb ik allemaal niet in huis."

"Zorgen wij voor!" riep de haas bedrijvig. "Ga gauw naar binnen. Wij zijn zo terug." En weg was hij al, dadelijk gevolgd door de andere dieren.

Een uurtje later waren ze er weer. Met vereende krachten sleepten ze een enorme mand mee. Stroek, die voor zijn steen zat te wachten, zag in de gauwigheid fruit, een dampende theepot, een paar flessen, een pot honing, en dan zat er nog veel meer in.

"Alstublieft," zeiden de dieren puffend en voldaan.

"Van harte beterschap," zei de haas hartelijk. "Maar